

ærede Medlem kan komme en Smule i Konflikt med Fiskerne, thi hvis dette Spørgsmaal ikke bliver løst eller forsøgt løst i en nær Fremtid, tror jeg, at Fiskerne, som ogsaa ere organiserede, ikke alene derovre ved Ringkøbing, ved Klitterne, men Landet over, ville begynde at staa Last og Brast med hverandre, og det have de jo Ret til.

Det er Gennemgravningen ved Skodbjerg og ikke ved Hvide Sande, jeg helst vil anbefale, men da Finansudvalgets Flertal og den højtærede Minister ere blevne enige om at foreslaa en Gennemgravning ved Hvide Sande, der synes at tilfredsstille en Del flere af de menige Beboere derovre, bøjer jeg mig derfor. Det har lydt før, i alt Fald i Fjor, at dersom det havde været Hvide Sande, vilde de sydligt boende, Gabsfolkene, som de kaldes, ikke have saa meget imod det, men Skodbjerg var absolut noget galt. Men vi se dog nu, at i Aar kommer en stor Del af de samme Folk og beder om at faa Renden ved Skodbjerg, saa det er dog maaske ikke saa galt. I alt Fald gaar jeg ud fra, at disse Udtalelser, vi fik i Fjor og ogsaa nu i Sommer, da Finansudvalget og den højtærede Minister vare derovre, fra Beboerne, ikke kunne forstaas paa anden Maade end som et Slags Kompromis. Det var ogsaa noget, jeg var klar over den Gang, og jeg sagde til mine Vælgere og til Folk derovre, naar de talte om det Spørgsmaal: Naar den Sag nu kommer frem, tror jeg, det vil blive Hvide Sande, det synes jeg, jeg tydeligt kunde mærke paa Finansudvalget efter de Udtalelser, der faldt paa dettes Rejse. Og det har ogsaa bekræftet sig.

Naar jeg nu ikke tør staa op og bede ærede Medlemmer stemme mod Hvide Sande, som jeg ikke er glad for, er det, fordi jeg tror, at Spørgsmaalet ved den forestaaende Afstemning ikke kommer til at staa paa Hvide Sande eller Skodbjerg, thi saa vilde jeg absolut gøre det, baade fordi jeg selv tror, at Skodbjerg er den fornuftigste Plads, og ogsaa fordi mine Vælgere synes alle at kunne samles om den, men fordi jeg ser saaledes paa Spørgsmaalet, at nu er det enten Hvide Sande eller ingenting, og saa siger jeg: Hellere Hvide Sande end ingenting, thi vi skulle ud over Vrøvlet, saaledes kan jeg vel godt betegne det, vi skulle skære igennem det paa en eller anden Maade, og der er ingen anden Vej frem, synes jeg, end netop denne. Jeg gaar altsaa ogsaa med, Jeg anbefaler ikke dette Forslag,

men jeg gaar nødtvungen med dertil, fordi jeg mener, at dermed er Sagen ikke ubetinget afgjort. Der er sagt fra flere Sider, at det er kun et Forsøg. Og det har jeg altid sagt i de Aar, jeg har haft den Ære at sidde herinde i Rigsdagen, naar den Sag har været fremme, at vi under alle Omstændigheder maatte komme til et Forsøg. Kunde vi ikke naa længere, skulde vi gøre et Forsøg for at faa nogle Beviser, som kunde sættes frem mod de mange Paastande, som snart gaa i den ene, snart i den anden Retning. Og det Forsøg, tror jeg ikke, er det endelige. Jeg tror netop, at naar dette Forsøg er gjort, saa at man har lidt Erfaring om, hvorledes Forholdene stille sig, hvorledes Vandstanden i Fjorden og overfor Engene Vinter og Sommer vil blive efter en Udgravning midt for Fjorden, vil Spørgsmaalet komme op igen, og saa er jeg ikke saa sikker paa, at det ikke kunde resultere i, at man alligevel kom til at se saaledes paa det, at Skodbjerg burde foretrækkes.

Jeg tænker mig, at Sagen muligt kunde ordnes saaledes, at der kunde blive nedsat en Kommission. Jeg tror ikke, det burde være en Kommission som den sidste Kommission, skønt jeg skal ikke sige noget om disse udmærkede Mænd, hvis Navne vi have hørt saa mange Gange af det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen). Ja, det var udmærkede Mænd, jeg kan næsten sige, det var storartede Mænd, der sade i denne Kommission, thi Kommissionen blev sammensat, for at den skulde udfinde en vestjydsk Havn, et Tilflugtssted for de vestjydske Fiskere. Det gjorde den ogsaa, men den fandt den omme ved Kattegat, paa den østlige Side. Det var mærkeligt, at de kunde det, og derfor synes jeg, at det var udmærkede Folk. Det skal jeg nu ikke dvæle videre ved. Men bliver der nedsat en Kommission, tror jeg — det vil jeg i alt Fald haabe —, at den Kommission kommer ikke alene til at bestaa af Teknikere og Fagmænd her fra København, men ogsaa af stedlige sagkyndige og Fiskere. Med en saadan Sættelse tror jeg, at den skal komme til et Resultat, som Folk derovre kunne være tilfredse med, og saa er jeg ikke saa utilbøjelig til at tro, at den Kommission nok kan ende ved Skodbjerg. Skulde den ende et andet Sted, maa vi jo gaa ud fra, at det er det fornuftigste og bedste.

Det ærede Medlem for Varde lod til ikke at have rigtig Fidus til det, der vilde ske, naar vi fik begyndt her, men det er